

چه کسانی یارانه می‌گیرند؟ چطور دهک بندی می‌شوند؟

صفحه ۱۶

روزنامه خبری تحلیلی، دانشگاهی، معیاری
مدیریت: دکتر سید علی حسینی
مدیر: دکتر سید علی حسینی
تلفن: ۰۲۱-۸۸۸۸۸۸۸۸
وبسایت: www.fdn.ir

۱۶ صفحه
۵۰۰۰ تومان

فصل جدید: فصل دوم
روایت‌های جنگ

شماره مسلسل: ۹۸۲
پهلو: ۱۳۰
۱۱ آذر ۱۳۹۳
۲۱ فروردین ۱۳۹۳
شماره: ۴۰۸۶
ولادت حضرت علی اکبر علیه السلام در کربلا

www.fdn.ir | Wed | 21 Feb 2024 | vol.15 | No. 4086 | 16 Pages

۹ روز تا انتخابات مجلس دوازدهم
۲ گروه علیه نهاد انتخابات به شکل جدی فعال شده‌اند

تجرب و رادیکالیسم علیه نهاد انتخابات

- تحریمی‌ها بخش ناخواسته کمپین متحجرین
- گروه فشار اصلاح طلبان علیه کمپین ۱۱۰ نفر

درباره مصوبه‌ای عجیب که احتمالاً قابلیت اجرا ندارد
از مشارکت شکن شورای عالی
فضای مجازی رونمایی شد

احمد مرادپور، عضو هیات انتخاب جشنواره فجر در گفت‌وگو با اکبر نیوی:

می‌شد فیلم‌اولی‌های بیشتری در بخش مسابقه باشند

۱۲، ۱۳

برسر «علمی و فرهنگی»؛ قدیمی‌ترین نشر کشور چه آمد؟

خودآموز نابود کردن
یک انتشاراتی خوشنام

۱۴

هر یک پوند هزینه در دانشگاه کمبریج
حدود ۱۲ پوند بر اقتصاد انگلیس تأثیر می‌گذارد

تزییق ۲۰ میلیارد پوندی
کمبریج به اقتصاد جزیره

۱۵

از این طرف که منم راه کاروان باز است...

نشان بدهند. بالعکس فردی که توانایی، سعه صدر و محبت و جاذبه دارد، دامنه دوستان را با حفظ اصول و تن ندادن به ابتذال و نیزنگ بیشتر می‌کند. وقتی مستند غیررسمی ۶ را می‌بینید، بعد آن باور می‌کنید رهبری که با توصیه، هنرمند مخالف و زاویه دار اساسی را حفظ می‌کنند و در سید فرهنگی نظام نگه می‌دارند، همین ایشان دستور به حذف و طرد افرادی بدهند که سال‌های سال روی آنتن جمهوری اسلامی بوده‌اند و در همه مناسبت‌های مذهبی و انقلابی همراهی و همدلی داشته‌اند؟ مستند غیررسمی ۶ در جمع بندی و فینال مستند خیلی هوشمندانه نقد مدیران غیرمتخصصی را می‌کند که با حضرت آقا حضرت آقا گفتن، منویات و تفسیر به رای‌های خودشان را انجام می‌دهند و کارهای اشتباه خود را به اسم ایشان تمام می‌کنند؛ مساله‌ای که بارها از گذشته تا به امروز شاهد آن بودیم.

دوستانی که مدیر هنری و رسانه هستند؛ پادگانی و دستورمخبر عمل کردن، در حوزه فرهنگ و هنر جواب نمی‌دهد، اینکه صرفاً با گروه و گنگ مخصوص به طیف خود کار کنید و گروه‌ها و سلیقه‌های دیگر را کنار بگذارید، جواب نمی‌دهد و بداندید کار فرهنگی هنری از گذرداری عمومی نمی‌کند. راه‌بند نباشید، اهل گفت‌وگویی محترمانه و تعامل باشید. مهم‌تر از همه مقبولیت و اعتماد هنرمندان مردم را از خود سلب می‌کنید و اعتبار تشکیلات دولتی را زیر سوال می‌برید. این اعتبار بزرگ‌ترین بیت‌المالی است که به شما امانت داده شده است. یک مدیر و نهاد فرهنگی بیش از همه باید جایگاه و اعتبار در ذهن‌ها و دل‌ها داشته باشد؛ این اعتبار اگر از بین برود، درست کردن آن بسیار سخت و دشوار است. حرف سرهنگی در این مستند را خوب گوش کنید:

ادبیات و هنر، وزیر و وکیل نمی‌خواهد؛ پدر می‌خواهد؛ ایشان، [رهبری] پدری می‌کنند. پدر دلسوز است، پدر صبور است، پدر غصه‌دار ایرادات و مشکلات فرزندان خود است. آنها را طرد و نفی نمی‌کند. مشکلات را در درون خانواده حل می‌کند. همان‌طور که پیامبر رحمت و پدر امت اسلامی این‌گونه بود.

«به مرحمت خدا بود که با خلق مهربان گشتی و اگر تندخو و سخت‌دل بودی مردم از گرد تو مفرق می‌شدند؛ پس از [بدی] آنان درگذرد و برای آنها طلب آموزش کن و [برای دلجویی آنها] در کار با آنها مشورت کن.» (آل عمران ۱۵۹).

۱۴ ویژگی‌هایی که در مشارکت پایین بهارستان را فتح خواهند کرد

تحریمی‌ها بخش ناخواسته کمپین محافظه‌کاران

بخشی از اولویت‌های کشور را بدانند و راه‌حل‌های جدی و واقعی برای حل آنها داشته باشند. به ندرت حرف رو به جلو می‌زنند.

- ۱- ایده تئوریک ندارند**
داشتن ایده ایجابی نیازمند برخورداری از عقبه تئوریک منسجم و پخته است. عموماً عقبه نظری ندارند یا ارجاع‌شان به جریان‌های نص‌محور و اخباری‌گرایانه است. اگر هم ایده‌های داشته باشند، دارای مولفه‌های متناقض یا اقتضایی است. ممکن است در سخنرانی‌ها منتقد تئوری تولیبرالیسم باشند اما در مقام تصمیم‌گیری از تصدیق‌کنندگان آن باشند. تکلیف‌شان با بسیاری از مفاهیم پایه و مصادیق سیاستگذارانه آن نامشخص یا متناقض است.
- ۲- تعریف حداقل‌گرایانه از مردم دارند**
در گفتار معمولاً خیلی پریسامد از ادبیات مردم‌گرایانه حرف می‌زنند اما در عمل مردم را طیف خاصی می‌دانند. عموماً منظورشان از مردم هسته سخت حامیان خود است. اگر محصول فرهنگی تولید کنند برای همین طیف است و اگر می‌خواهند استدلالی تولید کنند برای راضی نگه داشتن همین بدنه است و...
- ۳- افزایش‌دهنده شکاف‌های اجتماعی هستند**
توسیع شکاف‌های اجتماعی در ایران پس از سه رویداد اعتراضی در سال‌های ۹۶، ۹۸، ۹۹ نیازمند ایده‌ها و تفکراتی است که پشتوانه استدلال عمومی داشته باشد. استدلال‌ها، طراحی و راهبردهای این جریان عموماً خاص‌گرایانه و برای راضی کردن بدنه حامی و بخشی از مسئولان است و در عمل و نظر به شکاف‌های اجتماعی دامنه می‌زند و آنها را تشدید می‌کند.
- ۴- مفهوم آزادی‌های مشروع در ذهن آنها بی‌ارزش است**
در فرهنگ، سبک زندگی، سیاست و دانشگاه تعریف مضیق از آزادی دارند. تکرار در چهارچوب‌های مشروع و حداقلی در حد لفظ قبول دارند. در مناسک ملی و دینی و در فرآیند آن روزها نسخه‌های متفاوت برای سبک زندگی مردم می‌پیچند.
- ۵- دوقطبی‌زیست هستند**
چون امکان دیالوگ با جامعه از موضوع ایجابی را ندارند زیست خود را در ساخت دوقطبی‌ها، آن هم به مبتذل‌ترین شکل ممکن تعریف می‌کنند. دوقطبی برای آنها مثل آب برای ماهی است.
- ۶- نسخه روی زمینی برای توسعه ایران ندارند**
اگر از آنها سوال شود نظام مسائل ایران چیست و برای آنها چه ایده‌هایی دارید؟ یا کلی‌گویی می‌کنند یا از کلام بزرگان روخوانی می‌کنند یا ایده‌هایی از خود طرح می‌کنند که بیشتر به درد کثانت می‌خورد و پای سفی روی زمین ندارد.
- ۷- عدالت را در عمل از اولویت‌ها خارج می‌کنند**
در درجه اول عدالت را از معنای موسع آن خارج می‌کنند و به عدالت توزیعی تقلیل می‌دهند. در گام دوم با فروکاست عدالت به افشای‌های نقطه‌ای و

محمد زعیم‌زاده سرمقاله

صیانت از اصل نهاد انتخابات و از امان ماندن آن از دو جریان محافظه‌کار داخلی و انسداده طلب خارجی به اندازه کافی استدلالی قوی برای مشارکت در انتخابات است اما اگر برای کسی این ادله هم کار نکند چه باید کرد؟

وقایع اعتراضی و مسلسل‌وار ۹۶، ۹۸، ۹۹ که هرکدام خاستگاه و زمینه اجتماعی خاص خود را داشتند، نشان داد در بخش‌های مهمی از جامعه وضعیت اعتراضی وجود دارد. در میان معترضان دو طیف عمده حضور دارند: یک طیف اقلیت که در سال گذشته همسود هم‌نظر با یک شورش کور و بدون ایده ایجابی بودند و حالا با یک کنش شکست‌خورده روبه‌رو هستند و یک جریان بزرگ‌تر که علی‌رغم اعتراض به شرایط، آلت‌زنانی شورشی را هم فراهم‌کننده خواسته‌ها و مطالبات‌شان نمی‌دانند. در مورد اول فعالیت‌های نداریم اما برای طیف دوم وضعیت کنونی ممکن است دلسردکننده باشد و نسبت آنها با انتخابات پیش‌رو را هم باید با همین دلسردی سنجید. آنها پیش‌تر مشاهده می‌کردند که تغییر ریل مدیریتی کشور بارها از مسیر انتخابات رخ داده است. خرداد ۷۶، تیر ۸۴ و خرداد ۹۲ سه قله گذار از گفت‌وگوهای مصروف‌شده و امتحان‌پس داده به گفت‌وگوهای تازه بود. حال یک سال بعد از وقایع ۱۴۰۱ سوال پیش‌مهمی از این طیف این است که آیا بازم از مسیر انتخابات می‌توان تغییر ایجاد کرد یا نه؟

پاسخ به این سوال دو منظر ایجابی و سلبی دارد. از منظر ایجابی در روزهای گذشته نکات قابل تاملی در رسانه‌ها مطرح شده که اینجا محل بحث ما نیست اما جنبه سلبی ماجرا جای فکر کردن بیشتری دارد. مشارکت با عدم مشارکت طیفی از مردم معترض نه ریشه نهاد انتخابات را از جا می‌کند و نه ثلثه‌ای به اصل تشکیل پارلمان وارد می‌کند. بالاخره انتخاباتی برگزار خواهد شد و مجلسی شکل می‌گیرد. اما مجلس با مشارکت پایین دو ویژگی منفی خواهد داشت؛ اول اینکه از قدرت جدی‌ای برای تأثیر در مناسبات کشور برخوردار نخواهد بود. دوم اینکه ترکیبی به مجلس راه خواهند یافت که نتیجه کار آنها وضع را از هر توصیفی که شما در حال حاضر دارید بدتر خواهد کرد و این یعنی افتادن در یک سیر باطل که امکان بیرون‌رفت از آن هر لحظه سخت‌تر می‌شود. فارغ از اینکه فهرست‌های نهایی و آرایش احزاب به چه شکل خواهد بود اما مشارکت پایین طیفی را به بهارستان خواهد فرستاد که در آینده امکان اصلاح را سخت‌تر از قبل می‌کند. این طیف چند ویژگی مشترک دارد:

- ۱- از در پشت وارد سیاست شده‌اند**
در یک ساخت سیاسی غیرزراتی و سالم، حرف زدن از جریانی که در ادامه برخی ویژگی‌های آن را می‌خواهند، غیرممکن یا سخت است اما اگر از در پشت و ورودی مخفی وارد حیطه سیاست شوند، چنین چیزی ناممکن نخواهد بود. بر ساخت نیروهای غیررسمی و تهاجمی به مثابه پلاگر سیاسی با ساماندهی لشکر سایبری آن‌هم با پول نهادهای قدرت، مهم‌ترین راه ورود به سیاست از در پشتی است.
- ۲- فاقد ایده‌های ایجابی هستند**
عموماً ایده‌های ایجابی ندارند و هویت‌شان سلبی تعریف می‌شود. نه به فلان و نه به بهمان، منطق اصلی قوام‌بخش آنهاست. بعید است فهرست